

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۱۲/۱۷

ولي الله ملكزی

افغانان او د درويزي کلتور

زموږ د ولسي خلکو غوڅ اکثریت که هرځای اوسېږي، سپوره خوري که توره، کله چې دسترخوان ته لغتی و هلي کښيني نو په دوو ټکو به شخوند وهي: مور تورزن يو مليمه پالي. ولی د ورستيو څلورو لسيزو جنتي فتواگانو او دوزخي جنگونو وښوده چې توره مو چورلته د لرگي وخته. يو ميلمه ته د پناه ورکولو پخاطر مو له وطنه د ميردل ژرنده جوړه کړه او د بل ميلمه په وژلو مو د ميلمه پالني پوزه پريکړه. مگر هيڅکله مو پدی اعتراف ستونی وچ نکړ چې مور يو ټوکخور، د پرديو درويزي ته ناست او ملنگ ولس يو.

د کند او کچکول گرځول، خیرني، څيري او بدبويه جامي اغوستل او هر کس ناکس ته لاس اوږدول، په هره ټولنه کې شتون لري او کومه ناشنا خبره نده. حتی په آبادي اروپا او مالداري امريکا کې هم بيري څني، مکرې ژړا، او د خيرات غوښتل ښه بازار لري. البته پدی توپير سره چې هلته بي افراد او وگړي کوي او مور بي دلته د داسی يو ملت په توگه کوو چې د غيرت جنده بريونه مو سپرغی شيندي او د ملي غرور په ترانو مو د اسمان غورونه کانه کړل. د يو گاونډي په دسترخوان مو دری نيم مليونه مهاجرين په راشن روږدي شول او د فکرونو او استعدادونو ټول مزي مو له مدرسو، غزاگانو، وړانولو او وژلو سره وتړل شول. دوه نيم مليونه نور مو د بل همسايه په خاوره د لا شرقية لا غربية، جمهورية اسلامية د شعار لاندی د اخوندانو درويزي ته کښناستل. له يو مليون څخه زيات بي په نشو سر شول او په لسگونو زرو نور مو د بشار الاسد د خونړي رژيم د بقا پخاطر، د فاطميون د لښکر اردليان شول.

زموږ سوله هم خيراتي ده. هغه چا ته مو ځولی نيولی چې غليم بي بولو، خو بيا هم زاری ورته کوو چې د خدای لپاره مور له جگړه مار سره پخلا کړه، مور سوله غواړو. د هيواد د دفاعي او امنيتي ځواکونو نژدی نوی فيصده بوديجه او مصارف مو د بهرنيانو له مهربانی څخه دي، که همدا نن دغه پيسې پارچاوشي، نو ملا مړ مال بي تالا در واخله.

جنگ مو هم په چاندو روان دی. د نظام مخالفين د خپلي غزا لپاره انتحاري واسکتونه د خيرات په پيسو اخلي. ځای په ځای شليدلي کتونه اښودل شوي او په لودسپيکرو کې ويل کيږي چې: ايماندارو چانده واچوئ تش لاس مه تيريرئ. نظام د خيرات او په اصطلاح د بلا عوضي بسپني په پيسو پلچک، کلنيک او ښوونځی جوړ کړي، مخالفين بي بله ورځ د چاندو په راتولو شوو روپو په بمونو والوزوي او لوڅري بي شفق ته ورسېږي. د ټلويزيوني چينلونو او راډيويي سټيشنونو انتونه او ستنې مو د غرضي مرستو له برکته شپه او ورځ د ملي ترمنالوژي او ښيرازي په رنگولو لگيا دي، ځکه چې پيسې پردی دي.

زموږ ډيموکراسی هم خيراتي ده. په رسيدلو هيوادونو کې ټولټاکنې د لمر په څرک پيل او د مازيگر له غرغري سره سم، ناکام کانديد، کامياب مشر ته مبارکي ووايي او ناندری په همکارۍ بدلې شي. خو زموږ د ولسي جرگې انتخابات او ولسمشريزي ټاکنې چې د غربيانو په خيراتي پيسو ترسره کيږي، په مياشتو مياشتو بي پايلی غيب وي او چې کله اعلان شي بيا مو سياستوال خپلمنځي غويمند پيل کړي. هر څوک ټيټر وهي چې: زه يم زمري پر دي نړی له ما اتل نشته - په هند و سند پر تخار او پر کابل نشته، بل په زابل نشته.

ټولنپوهان پدی باور دي کله چې انساني پرگني د فقر او درويزي په چاپيريال کې غټيري نو د هغوئ فکري وړتيا او سياسي ارتقاء نه يواځې دا چې ډيره کمزوري او نيت پرکه وي. بلکې د ذهن په کوچنی دنيا کې بي همدغه انځور شوی تابلو د تل لپاره نقش پاتي کيږي او د خټيزي اروپا د غجرو په څير بي د ژوند ژواک شاخص جوړوي.

د درويزي لاملونه: کورنی جگړي او بهرنی يرغلونه. بی کاري، د تعليمي کچې ټيټوالی او د سرچينو کمښت. په عدلي او قضائتي سيستم کې ناغیري، په نشه ایی توکو روږديتوب او روحي ناروغی. د ايمان کمزوري، پخپل ځان

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په څير و لولی

بی باوري او لتي، هغه لاملونه دي چې د درويزي کلتور ته بنسره او اوبه ورکوي او له يو نسل څخه نورو نسلونو ته د سرطان د مرض په توگه سرایت کوي.

د سوال او درويزي درملنه: د حکومتونو لخوا د ټولنيز عدالت مراعت کول، رعیت ته د لمرنيو اړتياوو برابرول او د سختو قوانينو جوړول او عملي کول. دیني عالمان د منبر په سر او رسنۍ د خپلو چينلو له لارې کولای شي ددي ټولنيزي ستونزې له ناورو پایلو څخه خلک خبر او منفي اړخونه یی په ډاگه کړي. همدا رنگه مالداره خلک د خپلو مالونو د زکات د فريضي د اداء کولو تر څنگ کولای شي د خیریه او عام المنفعه پرژو په فعالولو سره ددی بدرنگ میراث په کمولو کې خپله دیني او ملي دنده ترسره کړي.

د دوهم نړيوال جنگ په پای کې امریکا د خپل مارشل پلان په ترڅ کې جاپان ته دوه اعشاریه دوه ملیارده او جرمني ته یونیم ملیارده ډالره مرسته ورکړه. خو جاپان نن له امریکا او چین وروسته د نړۍ دریم ستر اقتصادي ځواک دی او جرمني ورپسې په څلورمه څوکی ناست اقتصادي قدرت دی. له بله پلوه، له افغانستان سره په تیرو ۱۹ کلنو کې نژدې یو ټریلیون (زر ملیارده) مرستې شوې خو بیا هم د نړۍ د بی وزلو، بدمرغو او وروسته پاتې هیوادونو په وروستي کتار کې ولاړ هیواد دی.

امام بخاري د حضرت رسول (ص) څخه یو صحیح حدیث روایت کړی چې (لأن یحتطب أحدکم خزماً علی ظهره، خیر من أن یسأل أحدًا، فیعطیه أو یمنعه - که ستاسو یو تن د لرگیو گیدی په شا کړي او بیا یی وپلوري، تر دی ډیر غوره دی چې یو کس ته لاس وغزوي، هغه ورته څه ورکړي او یا یی تش لاس رخصت کړي) الله تعالی د ولسونو په تقدیر، حالت او ژوند ژواک کې تر هغې بدلون نه راوړي ترڅو چې دوی پخپله ددی جوگه نشي او پخپل ځان کې د مثبت تغیر او خوځښت تومنه پیدا نکړي. د افغانانو په عزت، وقار او تاریخي شهامتونو کې د تاریخ غله او کیسه بران هم شک نلري، خو زموږ ستره ستونزه دا ده چې: ژوند په حال او مستقبل کې کوو او د خولې خوند د ماضي په تشو یادوونو خوندور ساتو!!